

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/36/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4312216846
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bzdúšek
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4312216846.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bzdúška a členov senátu JUDr. Evy Hritzovej a JUDr. Pavla Lukáča, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika, v jej mene Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné nám. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 9C/61/2013-40 zo dňa 06.06.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 9C/61/2013-40 zo dňa 06.06.2013 potvrdzuje.

Žalovanému odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

odôvodnenie:

Okresný súd Nitra napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení napadnutého rozsudku prvostupňový súd uviedol, že žalobca sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 175,00 eur z titulu majetkovej škody a 442,56 eura z titulu nemajetkovej ujmy, z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v nedodržaní 30 dňovej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia, pričom súd rozhodol o tejto žiadosti s omeškaním vo veci vedenej exekútorom pod exekučným číslom EX 70/2007.

Oprávnený požiadal o zmenu exekútora, pretože žalobca nebol spokojný s pôvodným exekútorom a v zmysle exekučného poriadku má právo aj bez uvedenia dôvodov podať návrh na zmenu. Nemá informáciu o vymožení pohľadávky pôvodným exekútorom. Oprávnený nebol spokojný s výsledkami exekúcie pôvodného exekútora. Podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku u odporcu bola dňa 25.05.2012, ale nemá informáciu o výsledku prerokovania. Vychádza z údajov uvedených v databáze žalobcu. Uplynula už 6 - mesačná lehota a nedošlo k uspokojeniu nároku. O vzniku škody sa dozvedel vtedy, keď už nebolo porušované jeho právo. Konkrétny dátum nevedel uviesť. Nemal dispozíciou urgencie, iba informácie od žalobcu, že ich zasielal. Oprávnený teda žalobca navrhol zmenu pôvodného exekútora za JUDr. Rudolfa Krutého. Nevedel sa vyjadriť či žalobca zasielal návrh na zmenu exekútora pôvodnému exekútorovi na vyjadrenie.

Zo spisu Okresného súdu Levice sp. zn. 6Er/7/2007 súd zistil že oprávnený podal návrh na zmenu súdneho exekútora na Okresný súd Levice dňa 23.11.2011. Súd vyzval exekútora na vyjadrenie k trovám exekúcie a k ich špecifikácii výzvou zo dňa 07.02.2011. Súdny exekútor vyčíslil trovy exekúcie a zaslal súdu dňa 04.03.2011. Okresný súd Levice uznesením č.k. 6Er/7/2007-31 zo dňa 21.07.2011 návrh oprávneného na zmenu súdneho exekútora zamietol. Súd exekúciu vyhlásil za neprípustnú a

exekúciu zastavil bod zároveň rozhodol o trovách súdneho exekútora, ku ktorým zaviazal oprávneného. Oprávnený podal proti predmetnému uzneseniu odvolanie. Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 8CoE/153/2012-59 zo dňa 31.01.2013 v časti o vyhlásení exekúcie za neprípustnú a zamietnutí žiadosti oprávneného na zmenu exekútora, v časti trov exekúcie zrušil predmetné rozhodnutie.

Žalobca špecifikoval majetkovú škodu náklady žalobcu v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia a rozhodnutím o nej, pričom malo ísť o pracovné výkony zamestnancov pomocou informačného systému v sume 70,00 eur, náklady na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,00 eur a administratívne náklady v sume 15,00 eur. Žalobca sa zároveň domáhal nemajetkovej ujmy, keď márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu na vymoženie pohľadávky, keď mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného. Nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Pri výške nemajetkovej ujmy žalobca vychádzal z toho, že Ústavný súd SR za prietahy v konaní priznáva priemerne 660,00 eur ročne a žalobca sa domáhal sumy 55,00 eur za každý mesiac, pričom upozornil na to, že exekučný súd bol v danej veci nečinný viac ako 245 dní.

Žalovaný v písomnom vyjadrení navrhoval návrh zamietnuť. V prvom rade mal za to, že návrh je zmätočný, keď žalobca sice podal písomný návrh a poukazoval na konkrétne dôkazy, žiadne dôkazy však sám nepredložil. Nie je jasný ani titul nároku na náhrady škody. Žalobca nepodnikol žiadne kroky pre odstránenie neželaného stavu v prietahoch v konaní. Mal za to, že návrh je podaný predčasne, keď neuplynula 6 mesačná doba na predbežné prerokovanie nároku, v rámci ktorej žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť, na základe čoho žalovaný nepovažoval nárok za predbežne prerokovaný. K samotnému postupu súdu žalovaný uvádzal, že z praktického hľadiska je lehota na zmenu exekútora objektívne nedodržateľná vzhľadom na úkony súdu spojené s týmto návrhom ako je doručenie návrhu pôvodnému exekútorovi, vyčíslenie trov pôvodného exekútora, či zaslanie originálu spisu. Počas prejednávania takéhoto návrhu nemôže prísť ku škode, keď pôvodný exekútor je stále oprávnený vykonávať všetky úkony vo veci výkonu exekúcie. Žalobca vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prietahov v zmysle citovaného ustanovenia svoje tvrdenie nepreukázal. Nevyužil všetky prostriedky pre nápravu práva na prerokovanie veci bez zbytočného prietahu (sťažnosť, podnet na konanie vo veci a podobne). Žalovaný namietal vyčíslenie materiálnej škody, keď mal za to, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. Je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, čo žalobca nepreukázal. K nemajetkovej ujme žalovaný uviedol, že poskytovanie finančného zadostučinenia nie je automatické a podlieha podrobnému skúmaniu prípadu, keď mal za to, že prietahy v konaní môže posudzovať len ústavný súd. Všeobecný súd nemôže hodnotiť, či iný všeobecný súd i nadriadení nekonal, bez zbytočných prietahov. Taktiež je potrebné brať do úvahy, či ide o vznik nemajetkovej ujmy u fyzických, či právnických osôb, keď treba prihliadať aj na dobré mravy u poškodenej osoby. V tomto prípade žalovaný poukazoval na nie vždy legitímne postupy žalobcu vo vzťahu k spotrebiteľom. Vzhľadom na to, že išlo o spotrebiteľský vzťah, bolo na mieste podrobné skúmanie, vzhľadom na zvýšené riziko ohrozenia alebo porušenie práva spotrebiteľa. Z tohto pohľadu je návrh žalobcu v rozpore s dobrými mravmi, keď si požaduje náhradu škody od štátu, ktorá mala vzniknúť pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu.

Podľa súdu bol návrh dostatočne špecifikovaný v zmysle § 43 OSP a zákona č. 233/1995 Z. z. platného v čase podania návrhu. Žalobca v petite návrhu uviedol čoho sa domáha, voči komu a z akého dôvodu. Nepredloženie dôkazov, nie je dôvod na zastavenie konania, ale na prípadné zamietnutie návrhu. Súd mal k dispozícii ako dôkaz predmetný exekučný spis. Uplynula šesťmesačná lehota od prijatia žiadosti a žalobca sa nároku domáhal na súde. Žalobca sa domáhal škody za nesprávny úradný postup z dôvodu, že k zmene exekútora nedošlo v zákonnej 30 dňovej lehote. Súd v tomto prípade neskúmal či prišlo k prietahom v konaní. Zisťoval, či došlo k nedodržaniu zákonnej lehoty, z akého dôvodu a či je to dôvod na náhradu škody, resp. či vôbec nejaká škoda vznikla. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho príslušný súd svojím postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prietahov v konaní. Ohľadne prípadného prietahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sťažnosť na prietahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v súčasnom znení by len takéto podklady by boli relevantné pre priznanie náhrady škody. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2012 súd však mal za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. platného

v čase podania návrhu na vydanie poverenia a začatia tohto konania. Od podania návrhu na zmenu exekútora do návrhu na predbežné prejednanie nároku navrhovateľa neubehli tri roky a tak návrh nie je premlčaný.

Žalobcom uvádzaná majetková škoda nebola nijako preukázaná, žalobca nepreukázal žiadnym spôsobom zníženie svojho majetku. Tvrdenia o tom, že ak by súd rozhodol včas, nemusel by sa žalobca prostredníctvom svojich zamestnancov venovať urgenciám, sťažnostiam, evidencii prípadov, sú nedostatočným argumentom a zároveň nepreukazujú príčinnú súvislosť medzi rozhodnutím exekučného súdu o návrhu na zmenu exekútora a podaným návrhom na zmenu exekútora, navyše žalobcom uvádzaná majetková škoda nebola v konaní preukázaná, jej vyčíslenie paušalizáciou reálnych vecných nákladov, spočívajúcich v administratívnych výdajoch, funkčných výdajoch, mzdových výdajoch a výdajoch spojených so stratou času zamestnanca, je podľa súdu nepreukázané, nezdôvodnené a žalobca neprodukoval žiadne dôkazy preukazujúce ním uvádzanú škodu. Škodou sa pritom rozumie majetková ujma, ktorá vznikla fyzickej alebo právnickej osobe, je vyjadriteľná v peniazoch a spočíva v zmenšení (úbytku) existujúceho majetku poškodeného a predstavuje majetkové hodnoty, ktoré bolo treba vynaložiť na to, aby sa vec uviedla do predošlého stavu, resp., aby sa v peniazoch vyvážili dôsledky toho, že navrátenie do predošlého stavu nie je možné alebo účelné.

Pri vzniku škody je poškodený povinný nielen tvrdiť, ale aj preukázať vznik nemajetkovej ujmy, resp. uviesť skutočnosti, na ktorých základe bude možné podľa zákonom určených kritérií posúdiť vznik a rozsah ujmy. Pokiaľ žalobca v danom prípade tvrdil, že o škode sa dozvedel vtedy, keď už nebolo porušované právo, pričom nevedel uviesť konkrétny dátum je v kontexte s ďalšími vyššie uvedenými dôvodmi dôkazom nedôvodnosti návrhu žalobcu ohľadne tvrdení o vzniku a výške škody.

V konaní nebola preukázaná priama príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. V prvom rade mal súd za to, že žiadna škoda nevznikla a v druhom rade, ak by aj teoreticky žalobca nejakú škodu reálne dokladoval, nepreukázal jej spojitosť s nedodrzaním zákonnej lehoty na zmenu exekútora.

Súd preto žalobu zamietol.

Z právneho hľadiska súd vec posúdil podľa §4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3 Zák. č. 514/2003 Z. z, § 41 ods. 1, § 44 ods. 8, 9 Zák. č. 233/1995 Z. z.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 OSP a v konaní úspešnému žalovanému ich nepriznal, pretože žalovaný si žiadne trovy neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodu odňatia možnosti konať pred súdom, nesprávneho právneho posúdenia veci, nedostatočne a neúplne zisteného skutkového stavu veci. Žalobca namietal, že prvostupňový súd rozhodol v merite veci na základe (a s použitím) „inšpirácie“ novou právnou úpravou obsiahnutou v ustanovení § 9 ods. 2 z. č. 514/2003 Z. z., čím súd de iure a de facto aplikoval princíp priamej retroaktivity, čo je neprípustné. Súd vôbec nevysvetlil, prečo zastáva názor, že účastníkom nevznikol stav právnej neistoty. Právna neistota existuje vždy do času, kým nedôjde ku konečnému rozhodnutiu. Žalobca ďalej poukazoval na skutočnosť, že súd zamietol znalecké dokazovanie, čím mu objektívnym spôsobom znemožnil preukázať výšku materiálnej škody a mechanizmus jej vzniku. Podľa žalobcu súdu neprislúcha polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konania zákonnými lehotami. Súd má aplikovať platné právo a nie svojimi úvahami negovať právo na spravodlivý súdny proces a osobitne právo na prerokovanie veci v primeranom čase. Žalobca preto žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie.

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 OSP s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil vopred v zákone stanovenej lehote na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 OSP).

Rozsudok bol vyhlásený dňa 07.10.2014.

Predmetom odvolacieho konania je napadnutý rozsudok, ktorým prvostupňový súd Okresný súd Nitra žalobu žalobcu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

Z obsahu spisu a vykonaného dokazovania odvolací súd zistil, že prvostupňový súd vo veci vykonal dostatočné dokazovanie, riadne zistil skutkový stav a vec správne právne posúdil.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 219 ods. 2 OSP).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd uvádza, že postupom prvostupňového súdu nedošlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom. Žalobca v odvolaní ostatne ani neuviedol a nekonkretizoval, v čom, resp. akým postupom súdu mu mala byť odňatá možnosť konať pred súdom.

K aplikácii novej právnej úpravy obsiahnutej v ustanovení § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vychádzal zo znenia tejto právnej úpravy účinnej v rozhodnom čase, pričom prvostupňový súd ani nezistoval, či došlo k prieťahom v konaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu v priebehu exekúcie v čase, keď je podaný návrh na zmenu súdneho exekútora k vzniku škody nemôže dôjsť, preto pôvodný exekútor až do rozhodnutia súdu o návrhu na jeho zmenu je oprávnený a povinný vykonávať potrebné úkony exekučného konania. Žalobca navyše vznik škody nepreukázal, čím sa nenaplnil jeden z predpokladov vzniku škody.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému ich však odvolací súd nepriznal, pretože si ich neuplatnil (§ 151 ods. 1 OSP).

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.